

≡ HIREK ≡

Riporterek a tenger alatt lefényképezik az Andrea-Doriat

Az amerikai Life című hetilap fényképriportot közöl az összeültözés folytatn nemrég el-
süllyedt, Andrea-Doria nevű olasz óceánjáróról. A fényképriportot leleményes fotóriporterek készítették, akik nem sajnálták a fáradságot, és leszálltak a tenger alá. Az elsüllyedt Andrea-Doriat 73 méter mélységben fényképezték le.

— Lapunk tegnapi számában »Tanítás ég és föld között...« című cikkünkre, a Petőfi II. telepi iskola igazgatójának, Markos András elvtársnak a közlése szerint az illetékes építő vállalat két tantermet átadott az iskola rendeltetésének.

— Harmonikatanítás kezdődik október 1-én a Zeneoktató Munkaközösség Iskolájában. Beíratkozás hétfőn, szerdán, pénteken 9-től 11-ig a Tábor utcai Zeneiskolában.

— Mesedélelőtti rendezés ma 10 órakor a Juhász Gyula Művelődési Otthon. Előadásra kerül a Csodálatos János, majd után a Két bors ökröské című diafilmet vetítik a gyermekeknek.

— A Dankó Pista népi zenekar szeptember 30-án kék-kívánatra megismétli nagyszerű bemutatkozó műsorát a Szabadság Filmszínházban, délelőtti 10 órakor.

— Titokzatos Kelet címmel előadásorozatot rendez a TTIT. A sorozat első előadása hétfőn este 7 órakor lesz a Juhász Gyula Művelődési Otthonban. »A keleti olaj regénye« című Markos György, a Budapesti Közgazdasági Egyetem tanszékvezető docense tart előadást.

— Bábéladást rendez ma délelőtti 10 órakor a KPDSZ Művelődési Otthon — Tolbucin sugárút 14 — Bemutatásra kerül »Piroska és a farkas« című bábjáték.

— »Ausztália, az olimpiai játékok színhelye« címmel előadást rendez a KPDSZ Művelődési Otthon (Tolbucin sugárút 14.) szerdán délután 6 órakor. Előadó: Karakasevich Károly, főiskolai docens. Belépés díjtalan.

— A 3:1 A MOZIBAN. A Szabadság Filmszínház mátl kezdve csütörtökig minden előadás előtt bemutatja a legutóbbi magyar-jugoszláv válogatott labdarúgó mérkőzésről készített riportfilmet, melynek előadási ideje kb. 20 perc.

— A Pedagógus Szakszervezet városi bizottsága felhívja valamennyi nyugdíjas pedagógus figyelmét — függetlenül attól, hogy szakszervezeti tag-e vagy sem —, hogy szeptember 25-én, 26-án és 27-én 11 óra és 3 óra között feltétlenül jelenjenek meg a Pedagógus Szakszervezet irodájában Április 4 útja 1. I. emelet balra.)

— A Szegedi Bartók Béla Filharmonikus Zenekar négy bérleti hangversenyt rendez szeptember, október, november és december hónapban a Szegedi Nemzeti Színházban. A hangverseny szeptember 30-án, vasárnap délelőtti 11 órakor lesz. Vezényel: Rubányil Vilmos, közreműködik a Liszt-verseny győztese.

— A MAHART ügynöksége közli, hogy vasárnap délután 3 és 5 órakor szép idő és kelő számú utas jelentkezése esetében sétahajót indít a határra. Jegyváltás fél 3-kor és fél 5-kor a hajóállomáson.

Miről írón a Délmagyarország?

Számos értékes javaslat, bírálat hangzott el a szerkesztőség ankétján

Huszonkét felszólalás és legalább száz különböző javaslat, bírálat hangzott el szeptember 21-én este a »Délmagyarország« szerkesztőségében. Az olvasók és a levelezők kifoghatatlan ötletei olyan tükröt állítottak elé, amelyben jól megláthatjuk: semmi okunk nincs a megnyugvásra. Amellett, hogy kétségkívül vannak eredményeink a XX. kongresszus óta; hogy

mostanában egyes vezérek-
keink és más publicisztikai
írásaink gondolatban
mindjobban gazdagodnak;

hogy a Központi Vezetőség júliusi határozatait megvalósításáért napról napra bátrabban küzdünk — emellett még jócskán van mit söpörni a házunk táján.

Többen kifogásolták, hogy egyszerűen nem akarjuk tudomásul venni az olvasók szépirodalmi igényeit. Hozzáfogtunk a »Szegedi Szép Szó«-hoz, de rendszertelenül csináltuk, nem is volt mindig elég színvonalas, mostanában pedig elhallgattunk vele. Olyan novellákat, esetleg folytatásokat regényt várunk a »Délmagyarországtól«, amelyben a szocializmus építő ember ráismer önmagára. De azt is nagyon szívesen vennék, — felnőttek és gyermekek egyaránt —, ha olykor Mórától, Tömörkénytől, vagy Mikszáthtól közölnék valamit, különösen vasárnap, amikor ráérnek olvasni.

Felhívás

Az Optika és Kinetika Tudosmányos Egyesülete felhívja tagjait, hogy a Városi Tanács népművelési osztálya Szeged város részleteiről készített fényképeket keres, amelyeket esetleg a Képzőművészeti Alap megvásárol. Az egyesület kéri tagjait, hogy 25-én, kedden este 6 óráig legalább levelezőlap nagysággal, tökéletes technikával kidolgozással vigyék be a képeket az MTESZ Horváth Mihály utca 3. szám alatti helyiségébe.

Voltak olyan vélemények, hogy a prémium-rendszer egyenesen erkölcstelen a mostani formájában.

Az üzemekben arra ösztökéli a vezetőket és a munkásokat, hogy csak forintértékben teljesítsék a tervet, a minőséget pedig elhanyagolják.

Igényelték a felszólalók, hogy most már ne csak azt írjuk meg, melyik munkás hány százalékra teljesítette normáját, hanem azt is, hogy ezek a munkások hogyan élnek keresetükből, milyenek a gondjaik, örömeik, s miképpen gondolkodnak a munkáról, a hazáról, a pártrol.

Szegednek — ezt szintén többen elmondták — kapunk kellene lennie a déli szomszéd népek felé. Ezért szükséges lenne, hogy az újság többet törődjék a város tisztántartásával, továbbá rendszeresen közöljön képeket, riportokat a jugoszláv és a román városokról, tájakról, vagy az ottani tudományos és kulturális életrol. Lehetetlen az a helyzet is, hogy az egyetemi füvészketet valamilyen oknál fogva bezárták, s az egyik külföldi delegáció csak nehezen tudott bejutni. Az ilyen jelenségek akadályozzák az idegenforgalmunkat.

Felhívták a »Délmagyarországt« figyelmét, hogy nagyobb gondot fordítsanak az ifjúság szocialista nevelésére. Szeretnénk meg a tanulókkal az iskolát, a tudományt és a kultúrát, de

értessük meg velük végre, hogy nemcsak mérnöki és orvosi pálya van a világon, hanem ugyanolyan szép mesterembernek, szakmunkásnak lenni, házakat emelni, cipőket készíteni stb.

Ha ilyen — sokkal realisabb — távlatot mutatunk a tanulóiifjúságnak, akkor nem érzi majd becsapottnak magát, nem esik kétségbe, ha az érettség után nem az írásztal mellé, hanem az épületállványra kell mennie.

Elmarasztalták a szerkesztőséget, mert bíráló cikkei

Szeptember 22, szombat.

Határ... Valami különös érzést kelt az emberben a szó, amely mindenki által tudvalévöleg azt jelenti, hogy odaát — a határon túl — más nép él egy másik országban. Ahol most járunk, s lépteink alatt száraz rögök porladnak, nemrégien még — ahogy erre fel mondják — a félelmes övezet terült el, a jugoszláv-magyar határ mentén. A senki földjén, a határ oldalán jelentős szélességben ott sorakoztak a műszaki zár kellei. Egyes embereknek, családoknak tanácsot is kellett elhagyni az övezetben. Elhagyottá, lakatlanná vált a sáv és földjén nem zöldellt a búza. Helyén a műszaki zár terpeszkedett — félelmesen és nyugtalanítóan. Aztán esztelen rágalmak keringtek. A személyi kultusz, a dogmatizmus, a hamisítás itt is mértelyezett és rombolt, mint az egészséges testen a rút fekély.

De ne háborgassuk a múlt vétékét, helyébe az igazság és a töle elválaszthatatlan emberesség lép. Azért is jöttünk, hogy meggyőződjünk a jelen valóságáról itt a határ mentén és azt a nyilvánosságra hozzuk.

1

Gépkocsink egyik kilométert a másik után teszi meg. Amikor megállunk, erősen vizsgálódunk. Amerre a szem ellát, nyoma sincs az úgynevezett műszaki zárnak, mert már elég régen eltakarították derék honvédeink. Veszélyes és hősi munka volt ez, s méltán érdemel elismerést.

Azt a felvilágosítást kaptuk az illetékesektől, hogy a műszaki zár jóval korábban megkezdett eltávolítása itt, a belgrádi műúttól a Marosig

terjedő részen is lényegében véve befejeződött. Igaz, hogy néhány kilométeren még ott a műszaki zár, de ennek az eltávolítása is készen lesz egy-két héten belül. A szegedi határőrség egyik tisztje: Sz. G. főhadnagy elvtárs találóan jegyezte meg, hogy új élet kezdődött a határ mentén. Hozzáfűzte, hogy honvédeink teljesen biztonságossá tették a műszaki zár földjeit, s minden négyzetcentiméter helyet gondosan átvizsgáltak. Így az teljesen veszélytelen.

A gépkocsi újabb kilométereket nyel. Tiszaszigetet, majd néhány kilométer után Tervár házsora tűnik fel. Ez a kis település közvetlenül a határ mentén van. Jól látni a fehérre meszelt határköveket is, majd a dombon a jugoszlávok határőrsének (karolájának) épületét. Távolabb jugoszláv falu: Gyála templomtornya magasodik és házai tűnnek elő. S pár perc múltával már az egykori műszaki zár földjén lépdelünk, ahol élet és békesség honol. Szívét melengető, teremtő és bizodalmat adó!

Akár a frissen hullott hó, olyan a fölünk kődobásnyira lévő tanya, amelynek udvarán a lombhullató ősz fényében egy paraszt ember a most letört kukoricacsövek mellett sürgölődik. A föld, ameddig a szem ellát a határ mentén, mindenütt jó gazda módjára művelt ideát és odaát egyaránt.

Bemegyünk a fehérre meszelt tiszta és takaros házba. Huszta András, a gazda az Új Tervár nevű I-es típusú tszcs

terjedő részen is lényegében véve befejeződött. Igaz, hogy néhány kilométeren még ott a műszaki zár, de ennek az eltávolítása is készen lesz egy-két héten belül. A szegedi határőrség egyik tisztje: Sz. G. főhadnagy elvtárs találóan jegyezte meg, hogy új élet kezdődött a határ mentén. Hozzáfűzte, hogy honvédeink teljesen biztonságossá tették a műszaki zár földjeit, s minden négyzetcentiméter helyet gondosan átvizsgáltak. Így az teljesen veszélytelen.

Bemegyünk a fehérre meszelt tiszta és takaros házba. Huszta András, a gazda az Új Tervár nevű I-es típusú tszcs

terjedő részen is lényegében véve befejeződött. Igaz, hogy néhány kilométeren még ott a műszaki zár, de ennek az eltávolítása is készen lesz egy-két héten belül. A szegedi határőrség egyik tisztje: Sz. G. főhadnagy elvtárs találóan jegyezte meg, hogy új élet kezdődött a határ mentén. Hozzáfűzte, hogy honvédeink teljesen biztonságossá tették a műszaki zár földjeit, s minden négyzetcentiméter helyet gondosan átvizsgáltak. Így az teljesen veszélytelen.

Egynéhány világjáró turista-autó már Szegeden is megfordult, de szerencsénkre egyetlen kocsivezető sem követelte a hosszú út után, hogy kalauzolják el kocsijával egy szegedi szervicébe. A helyzet kellemetlenebb, mint gondolnánk. Városunkban jelenleg egyetlen egy korszerűtlen kisipari szervic áll az átutazó autósok rendelkezésére. Szegeden tehát szükséges volna egy olyan korszerű gépjárműkarbantartó, amihez hasonlót Szombathelyen, Miskolcon és Debrecenben már tudtak építeni. De nemcsak a növekvő idegenforgalom követeli ezt, hanem az a szerencsétlen tény is, hogy az egész Délmagyarországon nincs ilyen — mai kornak megfelelő, modern felépítésű létesítményünk.

Nem egyszerűen reprezentációról, tényleges szükségletrol van szó.

— Na öcsi, ülj be az autóbá, s elmegyünk a sándorfalvi rendőrségre...
Úgy is történt. Gondolta, a rendőrség hamarabb hazajuttatja a fiúcskát. De azért este, amikor visszatért Szegedre, becsengetett a gyerek lakására, hogy tudassa az anyával: megvan a fiú. Másnap reggel azután a anyja libiciklizett érte Sándorfalvára.

— Miért szöktél meg? — kérdezte a gyereket. Az némi húzódozás után azt válaszolta, hogy azért, mert elrontotta a tollatját, és félt, hogy megveri az anyja. De az is lehet, hogy a rajztanárán dorgálását vette nagyon a szívére Strausz Ferike. Anyja ugyanis még nem tudott festéket venni neki, és ezért volt baj az iskolában.

Ferikének nincs pénze

Mindennek a tolltartó az oka

Gyovai nem sokat töprengett, hanem így szól a gyerekekhez:

De miért, pont Jászberénybe indult a gyerek? Valamikor ugyanis ott élt parasztnak, oda

terjedő részen is lényegében véve befejeződött. Igaz, hogy néhány kilométeren még ott a műszaki zár, de ennek az eltávolítása is készen lesz egy-két héten belül. A szegedi határőrség egyik tisztje: Sz. G. főhadnagy elvtárs találóan jegyezte meg, hogy új élet kezdődött a határ mentén. Hozzáfűzte, hogy honvédeink teljesen biztonságossá tették a műszaki zár földjeit, s minden négyzetcentiméter helyet gondosan átvizsgáltak. Így az teljesen veszélytelen.

A gépkocsi újabb kilométereket nyel. Tiszaszigetet, majd néhány kilométer után Tervár házsora tűnik fel. Ez a kis település közvetlenül a határ mentén van. Jól látni a fehérre meszelt határköveket is, majd a dombon a jugoszlávok határőrsének (karolájának) épületét. Távolabb jugoszláv falu: Gyála templomtornya magasodik és házai tűnnek elő. S pár perc múltával már az egykori műszaki zár földjén lépdelünk, ahol élet és békesség honol. Szívét melengető, teremtő és bizodalmat adó!

Akár a frissen hullott hó, olyan a fölünk kődobásnyira lévő tanya, amelynek udvarán a lombhullató ősz fényében egy paraszt ember a most letört kukoricacsövek mellett sürgölődik. A föld, ameddig a szem ellát a határ mentén, mindenütt jó gazda módjára művelt ideát és odaát egyaránt.

Bemegyünk a fehérre meszelt tiszta és takaros házba. Huszta András, a gazda az Új Tervár nevű I-es típusú tszcs

terjedő részen is lényegében véve befejeződött. Igaz, hogy néhány kilométeren még ott a műszaki zár, de ennek az eltávolítása is készen lesz egy-két héten belül. A szegedi határőrség egyik tisztje: Sz. G. főhadnagy elvtárs találóan jegyezte meg, hogy új élet kezdődött a határ mentén. Hozzáfűzte, hogy honvédeink teljesen biztonságossá tették a műszaki zár földjeit, s minden négyzetcentiméter helyet gondosan átvizsgáltak. Így az teljesen veszélytelen.

Bemegyünk a fehérre meszelt tiszta és takaros házba. Huszta András, a gazda az Új Tervár nevű I-es típusú tszcs

terjedő részen is lényegében véve befejeződött. Igaz, hogy néhány kilométeren még ott a műszaki zár, de ennek az eltávolítása is készen lesz egy-két héten belül. A szegedi határőrség egyik tisztje: Sz. G. főhadnagy elvtárs találóan jegyezte meg, hogy új élet kezdődött a határ mentén. Hozzáfűzte, hogy honvédeink teljesen biztonságossá tették a műszaki zár földjeit, s minden négyzetcentiméter helyet gondosan átvizsgáltak. Így az teljesen veszélytelen.

Egynéhány világjáró turista-autó már Szegeden is megfordult, de szerencsénkre egyetlen kocsivezető sem követelte a hosszú út után, hogy kalauzolják el kocsijával egy szegedi szervicébe. A helyzet kellemetlenebb, mint gondolnánk. Városunkban jelenleg egyetlen egy korszerűtlen kisipari szervic áll az átutazó autósok rendelkezésére. Szegeden tehát szükséges volna egy olyan korszerű gépjárműkarbantartó, amihez hasonlót Szombathelyen, Miskolcon és Debrecenben már tudtak építeni. De nemcsak a növekvő idegenforgalom követeli ezt, hanem az a szerencsétlen tény is, hogy az egész Délmagyarországon nincs ilyen — mai kornak megfelelő, modern felépítésű létesítményünk.

Nem egyszerűen reprezentációról, tényleges szükségletrol van szó.

— Na öcsi, ülj be az autóbá, s elmegyünk a sándorfalvi rendőrségre...
Úgy is történt. Gondolta, a rendőrség hamarabb hazajuttatja a fiúcskát. De azért este, amikor visszatért Szegedre, becsengetett a gyerek lakására, hogy tudassa az anyával: megvan a fiú. Másnap reggel azután a anyja libiciklizett érte Sándorfalvára.

— Miért szöktél meg? — kérdezte a gyereket. Az némi húzódozás után azt válaszolta, hogy azért, mert elrontotta a tollatját, és félt, hogy megveri az anyja. De az is lehet, hogy a rajztanárán dorgálását vette nagyon a szívére Strausz Ferike. Anyja ugyanis még nem tudott festéket venni neki, és ezért volt baj az iskolában.

Ferikének nincs pénze

Mindennek a tolltartó az oka

Gyovai nem sokat töprengett, hanem így szól a gyerekekhez:

De miért, pont Jászberénybe indult a gyerek? Valamikor ugyanis ott élt parasztnak, oda

Levelezőink írják

Tanácsülés a harmadik kerületben

Csütörtökön délután tanácsülést tartott a III. kerületi Tanács. Komócsin Mihály elvtárs, a végrehajtó bizottság elnöke a termelőszövetkezetek helyzetéről számolt be. Hibaként említette beszámolójában, hogy a városfejlesztési hozzájárulást sokan nem fizetik a kerület lakói közül. Különösen a mihálytelekiekre vonatkozik ez.

Pedig komoly, nagy feladatok állnak előttünk, melyeket — a lakosság kérésére — sürgősen meg kell valósítanunk. Egyik ilyen fontos feladat a kerület lakóterületének víztelenítése. A téglagyári és a Ságvári-telepi gödröket fel kell tölteni, a Ságváritelepen nyert telken házak épülnek majd. A Csepres soron a gödrök helyén csónakázót és furdót építenek.

A hozzászólók, a tanács tagok, sok jó javaslatot mondtak el, a lakosság tüzelőellátásával, a társadalmi munka és a társadalmi ellenőrzés megszervezésével kapcsolatban.

Sziládi Sándor

A villamosvasút figyelmébe...

Sok dolgozó indul reggel munkahelyére a Dorozsmáig közlekedő villamoson. S ezek a dolgozók naponta szidják a villamost. Az történik ugyanis, hogy a Dugonics térről nagy ritkán indul menetrend szerint 5.40-kor a kocsí. Rendszerint 5.50-kor indul el. Ez már tíz perc késést jelent. A következő bosszúság a Kálvária téren következik. Az ellen-villamosra sokszor 10—15 percet is kell várni.

Fogadja meg a Villamosvasút kérésünket, pontosan indítsák a villamost. S ha nincs a Kálvária téren az ellen-villamos, menjen tovább a Textilművekig.

Pálfi Lajos

Kivégeztek egy bestiális gyilkost

A Legfelsőbb Bíróság halálra ítélte Erdei Lajost, aki az elmúlt évben vele együtt-élő főbíróját, T. Violát meggyilkolta és a feldarabolt holttestet a Dunába dobta. Erdei ezenkívül más rablási és betöréses bűncselekményeket is elkövetett. Az elítélt kegyelmi kérvényét a Népköztársaság Elnöki Tanácsa elutasította. Az ítéletet szombaton reggel végrehajtották.

Strausz Ferike világgá ment

— de utólréte az este a percsorai gátnál

Pénteken délelőtti Takó osztályfőnök elküldte a Madách utcai iskolából az egyik hatodikos kisdíákot Strauszkához a Zakány utcába, hogy tudja meg: Ferike miért nem jött iskolába. A fiú hamarosan visszatért az iskolába, hogy nem engedték be a lakásba, hiába zörgetett. — Nem baj, gondolta a tanár, majd a nagyszünetben magam kiszaladok és megnézem. Hanem közben el kellett mennie bevásárolni a papírba és egészen meglepetkezett Strausz Ferike ügyéről. Eszébe sem jutott, másnap, amikor szóltak neki, hogy valami Horváth nevezetű diákja megszökött. Arra nem is gondolt, hogy esetleg tévesen mondták a nevet. De, hogy is jutott volna az eszébe, amikor ehhez az is tudni kellett volna, hogy mi történt péntek délelőtti szombat délelőtti Strausz Ferikével?

Térképpel a Tisza-írtésen

A járási DISZ-bizottság egyik tagja — Gyovai Lajos — kint járt pénteken Sándorfalva környékén. Délután a percsorai ha-

tarba autózott, hogy felkeresse azokat a diszista fiatalokat, akik kint dolgoznak a földeken. Este fél 6 tájban, amikor éppen az egyik kenderföldön beszélgetett a dolgozókkal, a Tisza-írtésen egy magányos kislóra figyelt fel, aki nagy csomagot vitt magával. — Hova mész öcskös? — szólította meg a gyereket.

— Most Jövök Szolnokról — felelt az —, ahol szolgáltam, mert elzavart a gazda és pénz sem adott az útra...

— Rablómesé ez — villant át Gyovai agyán. S faggatni kezdte a fiút. Az himezett-hamozott, végül mégis csak bevalotta, hogy Szegedről vágott a világnak, pénteken délelőtti 9 óra tájban. A csomagjában magával vitte minden vagyonát: ruháját, télikabátját, iskolaszereit, a zsebében pedig egy konyhakést és egy térlépet cipelt. Ennivaló azonban nem volt a csomagjában. A térlépet alapján akart eljutni a Káiserberénybe.

Mindennek a tolltartó az oka

Gyovai nem sokat töprengett, hanem így szól a gyerekekhez:

— Na öcsi, ülj be az autóbá, s elmegyünk a sándorfalvi rendőrségre...

Úgy is történt. Gondolta, a rendőrség hamarabb hazajuttatja a fiúcskát. De azért este, amikor visszatért Szegedre, becsengetett a gyerek lakására, hogy tudassa az anyával: megvan a fiú. Másnap reggel azután a anyja libiciklizett érte Sándorfalvára.

— Miért szöktél meg? — kérdezte a gyereket. Az némi húzódozás után azt válaszolta, hogy azért, mert elrontotta a tollatját, és félt, hogy megveri az anyja. De az is lehet, hogy a rajztanárán dorgálását vette nagyon a szívére Strausz Ferike. Anyja ugyanis még nem tudott festéket venni neki, és ezért volt baj az iskolában.

Ferikének nincs pénze

De miért, pont Jászberénybe indult a gyerek? Valamikor ugyanis ott élt parasztnak, oda

adta ki az apja, aki tizenegy éve külön él a családjától, s azóta — mint az anya mondja — egy fillérrel se támogatja őket. Egyedül az 800 forint körüli keresetere vannak utalva, melyért a Kenderfonógyárban dolgozik. Vele együtt Ferike és egyik nővére él, aki fodrásztanuló. A pénzt nagyon be kell osztani, s a gyerekek mosára, vagy cukorra már nemigen fut. De van Ferikének olyan osztálytársa, aki tíz-tizenöt forintot is kap a szüleitől, s ez — így mondja az anya — rossz példa. Persze a gyerekekben önkéntelen felébred a kérdés: neki miért nincs, ha a másíknak van? Nekik nem jut annyi? Ezzel őt nem lehet megvigasztalni, éppen ezért vágyódik más élet után. Mit lehetne itt tenni?

Ezen aztán törhetik a fejüket a pedagógusok, hogy ne kíváncskozzon világgá Strausz Ferike, s főként, hogy véletlenül se találkozzunk egyszer a fiatalok-ról bírósága előtt vele.